

සංක්‍රමණිකයාට පිළිතුරු

විහාරස්ථාන නඩත්තුව හැකත් හිතන්න.

මම මේ ලිපිය ලියන්නට අදහස් කළේ පසුගිය මාසයක සන්නයෙහි පළවුණ සංක්‍රමණිකයාගේ සටහනක තිබූ පත්සල් වල වෙසක් හා පොසොන් පොසොන් වැනි දින වල ආහාර සලපිල් සංවිධානය කිරීම සුදුසු නැති ය යන මතය පිළිබඳව මනේ අදහස ඉදිරිපත් කරන්නට ය.

ධම්ම ආනය සියළු ආනයන්ගෙන් උතුම් ආනය යයි බුදුන් වහන්සේ කීවේය. මෙලෙසින් නුවර සියළු පත්සල් වලින් මේ කටයුත්ත ඉතා නොදින සිදුවන බව දැකීම සතුටට කරුණකි. ධම්ම ආනය ලබා දෙන්නට මේ පත්සල් පවත්වාගෙන යාමට ඉතා විශාල මුදලක් අවශ්‍ය වේ. පත්සල් වල නඩත්තුව සඳහා ද ඒවායේ වැඩ සිටින ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ වැඩ කටයුතු සඳහාද විදුලිය හෝ පුස්තක වැනි අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන්හි බිල් ගෙවීම සඳහාද මුදල් අවශ්‍ය වේ. එබැවින් පත්සල් වලට ආදායමක් නොමැති නම් මේ සියළු කටයුතු ඇණ හිටිනු ඇත.

පත්සල් වලට ආධාර කරන්නට ඉදිරිපත් වන අය කරන්නේ මහල පිත්තකි. නමුත් ඒ ආධාර පත්සල් නඩත්තුවට සඳහා ප්‍රමාණවත් නැත. එබැවින් වැඩි පිරිසක් පත්සල් වලට රැස්වන දිනවල ආහාර සලපිලක් හෝ පවත්වා ආදායමක් සොයා ගන්නට පුළුවන සිදුව ඇත.

මේ ආහාර සලපිල් බොහෝ විට සංවිධානය කරන්නේ පිත් දහම් කර ගන්නට වන අයට අවිභව්‍යයක් නොවන ලෙස බව ද සැලකිල්ලට ගන්න.

නැලි විමලරත්න නෝමේස්ටර්
සම්භාව්‍ය විභවය පමණක් තිබීම සැකේ ද?

පසුගිය මාසයේ සන්නයෙහි වත්මනේ විභවය පිළිබඳව සංක්‍රමණිකයා ලියා තිබූ අදහසට මා එකඟ නැත. මිනිසුන් විවිධ ය. මිනිසුන්ගේ රුචිකත්වයන් ද විවිධ ය. සමහරු සම්භාව්‍ය විභවය වලට කැමති වන අතර තවත් සමහරු සරළ රසවත්වූයක් ලබා දෙන විභවය වලට කැමති ය. ඒ මිනිස් සම්භාව්‍යයි.

සරළ රසවත්වූයක් ලබා දෙන විභවය වලට කැමති පිරිස අති විශාල ය. පසුගිය කාලයේ මෙරටට ගෙන ආ සම්භාව්‍ය විභවය බලන්නට ආ පිරිසත් වත් භෝග බලන්නට ආ පිරිසක් සන්සන්දනය කළ විට එම රස පැහැදිලිව පෙනෙයි. එනිසා මෙරටට විභවය ගෙන එමිදි මේ වැඩි පිරිස ගැනත් සැක කැබලි යුතු ය. ඒ අය නොසැකයා හැරමෙන් සිදුවන්නේ විභවය බලන්නට වන රසික පිරිස අඩු කර ගැනීමක් නොවේ ද?

සරළ රස විභවයක් ගෙන දෙන විභවය ද අපට අවශ්‍යය. සම්භාව්‍ය විභවයද අපට අවශ්‍ය ය. කවිමානවන් ලෙස සිතමවා පවත්වාගෙන යන්නට මේ දෙ අංශයේම විභවය නිපදවිය යුතු ය. වත් භෝග විභවය බලන්නට රසිකයන් විශාල ලෙස එක් රොක් වුණා සේ ම හෙට අතිදිනු පෙන්නවන්නට යන නිලමිබේව විභවය බලන්නට ද රසිකයන් පොදු කනු ඇත. සංක්‍රමණිකයාට ජයවේවා.

අපිත් කරුණාසේකර බැසවනෝ

සංස්කාරක සටහන
සන්නය පුවත්පත විවෘත වේදකාවකි. සන්නයේ පළවන ලිපි වල අන්තර්ගත වන්නේ එම ලිපි ලියන ලේඛකයන්ගේ අදහස් ය. ඒ ලිපි තුළින් කතා බහ කෙරෙන කාරුණික පිළිබඳව ඔබට ද මතයන් ඇත්නම් ඔබේ අදහසට ද ඉඩක් ලබා දෙන්නට අපි සැමවිටම උත්සාහ කරන්නෙමු. ඔබේ ලිපිය ඉතා ශක්වියෙන් ලියන්න. පුවත් පතේ ඉඩ, අදහස නිරවුල් ව ඉදිරිපත් නොකිරීම, වැරදි සිංහල, වැනි හේතු මත සියලුම ලිපි සංස්කාරකයාට භාජනය විය හැකි බව සැලකන්න.

මුක්කුණේ කොටුකුණකු

සාමාන්‍යයෙන් අපිට දැන් ජූලි මාසය සන්නපාප හා සංවේගජනක මාසයක් වෙලා. අපුරුද්දේ දවස් 365 පුරාම කරදර පොදි බැඳී පිටත් වෙන අපේ රටේ දුප්පත් වැසියන්ට ජූලි මාසය පුරා එන කරදර එතරම් කපීන් පොදුවටත්, බොහෝ අම්බිලි දෙවල් අපේ ජාතියට, රටට එකතු වූයේ ජූලි මාසයයි. 83 ජූලි වල ඉඳහා මේ ජූලි වෙනකම් දැන් අපුරුද්ද 23 ක් ගෙවියා. සාමාන්‍යයෙන් මිනිස්සු ජූලි හතරේ මල කෙලියා කියන්නේ ජූලි මාසය මලකෙලි වෙලාවේ නිසා වෙන්නෙයි. මෙයින් ප්‍රධාන මලකෙලිය තමයි මේ ජනවාරිගත ප්‍රශ්නය. එදා හමුදාවේ 13 දෙනාගෙන් ආරම්භ කරනු 'පොඩ්වයන්' ඇද මහා 'ක්‍රියාවලියක්' බවට පත්වෙලා. එදා බොරැල්ලේ කන්නෙන් හමුදාව කෙසේත් ආරම්භ කරනු 'කන්නෙන් විජේවරය' මෙයින් මේ දක්වා අපි බිඳී කැපුම් ප්‍රමාණය කොතෙක්ද කියා දන්නේ ඒ වෙනුවෙන් දිවිපිදු කන්නට නිසා අසරණ ජනතාව තමයි. එදා ඉපදිලිව පොඩි එවුන්ට ඇද අපුරුද්ද 23 ක්. ඒ කොල්ලෙන් නම් ඇද බෝම්බ ලොඩියන්ට ගානයි. උන් ඒවාට පිටින පුදා කරන්නේ බ්‍රොයිලර් කුකුල්ල ගානට. මෑතකදී කොටි සංවිධානය කියල නියෝගවා ජූලි අගවෙනකොට දකුණේ මව්වරු 3000 ක් අඩවනවා කියලා. ඒක ඇතුළු මම හිතුවේ අපෙන් වෙලිව අසාරධර්මයක් පමණක් දකුණට පත්වෙලා දකුණේ පෙන්නන්න යනව කියලා. නැතහොත් බැලින්නේ ඉස්කෝලවලට ගහල දැරුවො මරල තමයි මව්වරු අඩවන්න සන්නය. හැබැයි ඉතින් මව්වරු කෙලියක් කරනු නොහිටත් ඕකක් බැර කමක් නැතහොත්. මහාමාලි ගියාගේ නම් දෙයාලෙමු එකතු වෙලා බොන මේ ලේ කැපුම් ගංගාව, මහ මුතුකුණ වෙයි. මහ මුතුකුණ, දහලල ලොකු උත්සවයක් ගන්නා. ඒත් බැර වෙලියකොට තව කාටද පුළුවන්. ඒව දන්නෙ දෙයියො ඉන්නවනම් දොයියො තමයි. මිනිසා සන්තුන්ගෙන් වෙනස් වෙන්නෙ බුද්ධියක් තියෙන නිසා කියන කාරුණිය ඇද බොරැල්ලක් වෙලා. ඇද ඒ බුද්ධිය විනාශය කරා යන්නෙ. කවදාවත් සන්තු පොලවට මරා ගන්නේ නැතහොත් කොටියක් සියලයක් තම බඩගින්න නිවාගන්න උන්ට බාල තණකොල කන සතෙක් එලාගන්න, උන්ට බඩ පිරිසට පස්ස උන් ලගින් සතෙක් සිතේ අහක බලාගෙන ඉන්නෙ. මිනිස්සු නම් ඒ ඔක්කොම සන්තු රික බස් කරලා, ගිනකරණවල දාලා එක්කො විකුණයි. නැත්නම් පල් කර කර කයි. තව රික කලයක් යනකොට බොහෝ පිටත් වෙන මෝඩම සාහ මිනිසා වෙලි. ඒ තමන් පිටත්වෙන පරිසරය විනාශ කිරීමත්, තමන් විසින් තමන්ගේ චරිතය නසන නිසාත්. ඉදිරියට මිනිසා තුළින් උත්පාදනය වන මේ යක්‍ෂයා මුළු ලෝකම විනාශ කරව්. අපේ රටට දැන් සිද්ධවෙන්නේ ඒ දේ තමයි. උතුරට දකුණට විසදුමක් නැතහොත්. උතුරේ කොටි ලොක්කො පිටත් වෙන්නෙන් යුද්දේ නිසා. ඇද ඒක උන්නේ ප්‍රධාන ආදායම මාරුගය. උන්නෙ දුරුවො සැප විදින්නේ ඒ සල්ලිවලින්. දකුණෙන් සමහර ලොක්කො එනෙමයි. එදා ඇට ඇටක්, හාල් සේරුවක්, පාන් ගෙඩියක් වැනි ජන්ද පොරොන්දු වෙනුවට ඇද පොරොන්දු වෙන්නෙ යුද්ධයයි සාමයයි. ඒවාට සිද්ධවෙන්නේ හාල්වලට, පාන්වලට සිද්ධ වෙලියදේම තමයි. මේ කවරකම්වලින් මිය යන්නේ අතීතයක අසරණ මිනිස්සු. මිනිසා දේශපාලන සන්තව්යයක් කියලා ඇරැස්-වෙලිල් කියලා තියෙනවා. ඒ වුනාට ඇද බො-

හෝ එවුන් දේශපාලන යක්‍ෂයො, හරමයො බවට පත්වෙලා. උන් සන්තව්යයන්ගෙ ලේ උරා බොනවා. 1981 අපුරුද්දේ සිද්ද වෙලිව දෙයක් මගේ මතකයට එනවා. එතකොට අපි පාසැල් යන අවධියේ තරුණ ගැටලි. අපේ පන්තියේ කොල්ලො 14 ක් හිරිසා. පාසැල් නිවාලූ කාලේ අපි ඔක්කොම එකතු වෙලා, ජූමියේ නැගලා ගියා ත්‍රිකුණාමලේ සේරුව වල ජූමිය භාරගෙන සිටියා. කින්නායි වල උණු වතුර ලිංචලින් හාලා, කිරි බිලා, අපි එනගින් රික දුරක් පයින් ගියේ බස් නැවතුම් පොලට. එතන බස් එයක් නැගලා ගිරියේ පාසැල් ඇර ගෙදර යන තරුණ දෙමළ ශිෂ්‍යවාරි පිරිසක්. අපින් ගමන ආරම්භ නොකරනු බස් රයට නැත්තා. නැත්තෙ සිංහලෙන් කරා කරමින්. බස් එයක් නිවල කෙල්ලො රික බයවෙලා, බිරින්න නවලා බස් එයක් බැසියා. අපෙන් එක්ක ගිරිය ජනත් කියලා යාමේවත්. මහු සිංහල වුවත් කොළඹ අවට දෙමළ පරිසරය පිටත් වෙලිව තියා මහුට හොඳට දෙමළ කරා කරන්න පුළුවන්. ඔහු බසයෙන් බැස එම මුදුනියක් සමඟ දෙමලෙන් කරා කලා. අන්තිමේදී ඔවුන් අපි සමඟ කෙතරම් කුළුපහ වුණාද කියනොත්, ඒ බස් එයක් යන්නන් බැරට කරා කර කර ගිරියා. මම මෙයින් කියන්නෙ ජාති කෙක මතුත්වයට (Communication) ඇදගත් ක්‍රමවේදය වල ඉතා වැදගත් වෙන්න කියලා.

දකුණේ ජනතාවටයි, උතුරේ ජනතාවටයි එදා එනම දෙයක් තිබුණ නැත. රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල භාෂාව කලා කියලා දැන් බණ්ඩාරනායකට දොස් කියලා වැඩක් නැත. එදා මහු ඉස්ම කළේ දකුණේ මිනිස්සුන්ගේ අවශ්‍යතාවයක්. නමුත් පසුව අනාගතේ ඇදගත් සේවනලේ දුටුව බණ්ඩාරනායක මහත්තයා පෙරබරල් විසදුමක් ගෙනාවා. අන්තිමේදී හමුදුරු-වරුන්ගෙන් කේරේන බැර නැත ඒක ඉරල දැමීම. ඇද මහින්දරටත් වෙලා තියෙන්නෙ ඒකමයි. ලෝකෙන් සමඟ අපේ පුංචි රටක් ඉදිරියට යන්න මින කියලා හමුදුරුවරුන් ගිනන්නෙ. අපිට පැරණි ශ්‍රේෂ්ඨ ඉතිහාසයක් තියෙන බව ඇත්ත.

සුභාෂිතයෝ

පහල පොරොණ ඉසිවර මුවිති	මහලද
දෙමළ සකු මහල නොහසල	සතට දද
පුළුව තිනි සහ ගත පද අරුත්	ලද
සිහල බසින් සැකෙවින් කියමි	පද බැඳ

පොරොණ, මහලද, ඉසිවර මුවිති, පහල, දෙමළ සකු මහල, නොහසල, දද සතට, පුළුව, තිනි සහ ගත, ලද, පද අරුත්, සිහල බසින්, පද බැඳ සැකෙවින් කියමි.

පොරොණ - පුරාණයෙහි,
මහලද - සිත් පිහවන්නා වූ,
ඉසිවර මුවිති - ඉසිවරයන්ගේ කටින්
පහල - පිට වූ (ප්‍රකාශ වූ),
දෙමළ සකු මහල - දෙමළ සැසකෘති පාලි යන භාෂා,
නොහසල - නොදත්,
දද සතට - නූතන් (මෝඩ) මිනිසුන්ට
පුළුව - මහත් වූ,
තිනි සහ ගත - තිනි ශාස්ත්‍ර ග්‍රන්ථ (පොත්) වලින්,
ලද - (මා) ලැබූ (උගත්)
පද අරුත් - පදාර්ථයන් (අදහස්),
සිහල බසින් - සිංහල භාෂාවෙන්,
පද බැඳ - කවියට ගතා,
සැකෙවින් කියමි. - කෙරෙහි කියමි.

එසේ ම මේ කවිය, (දෙවන වෙනුව පද මාරු කොට)
පොරොණ, මහලද, ඉසිවර මුවිති, පහල, පුළුව, තිනි සහ ගත, ලද පද අරුත්,
දෙමළ සකු මහල, නොහසල, දද සතට, සිහල බසින්, පද බැඳ, සැකෙවින් කියමි,
යනුවෙන් ද පද පොල ගැස්විය හැකිය. එවිට තේරුම් වෙන්නේ වේ. මගේ අදහස පැළඹූ මැති ගැලපීම වඩාත් සුදුසු බවයි. ඒ අනුව නම් දෙමළ සකු මහල බස් පහල වී ඇත්තේ ඉසිවරයන්ගේ (ඉද්ධ වූ) මුඛයෙනි. හෙළ බස - අද්ධ මුඛයෙන් පහල වූ එකක් ද? හෙළ බස කුසි අම්මලාගේ 'බාසාව' ලෙස සැලකුවේ ඇද මෙහිම එවුන් සිටියේ ද?